

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321200850
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321200850.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto proti žalovanej: S. Y., I.. XX.XX.XXXX, Z. T. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 590,96 Eur s prísľušenstvom, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti istiny v sume 140,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 140,00 Eur od 27.07. 2018 do zaplatenia a v časti istiny v sume 221,54 Eur spolu s prísľuňajúcim úrokom z omeškania.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 26.02.2021 doručená žaloba pôvodného žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31320155 (ďalej len „pôvodný žalobca“), ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 4.439,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.07.2018 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Takto podanú žalobu odvodzoval zo zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 5.000,00 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná si neplnila povinnosti v zmysle uvedeného zmluvného vzťahu, pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu zmluvy o pôžičke.

2. O žalobe rozhodol okresný súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Csp/22/2021-49 zo dňa 24.03.2021 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor, v dôsledku čoho súd

uznesením č. k. 15Csp/22/2021-64 zo dňa 11.05.2021 zrušil platobný rozkaz. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2021.

3. V priebehu konania bol súdu doručený návrh pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 15Csp/22/2021-131 zo dňa 07.09.2021 tak, že pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca - označený v záhlaví tohto rozsudku. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.10.2021.

4. Súd rozhodol aj o návrhu osobitného subjektu na strane žalovaného - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie č. 79/7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962 tak, že osobitný subjekt nepribral do konania na strane žalovaného. Uznesenie č. I. 15Csp/22/2021 -129 zo dňa 07.09.2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 02.10.2021.

5. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd na pojednávaní konanom dňa 23.03.2021, na ktorom pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, ako aj vyslovili súhlas s konaním v ich neprítomnosti. Na tomto pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi v nasledovnom rozsahu: č.l. 1 - 7 žaloba, č.l. 12 - 16 notárska zápisnica č. N 3283/2017, č.l. 18 zmluva o spotrebiteľskom úvere z 10.08.2017 č.l. 19-23, štandardné európske informácie o spotreb. úvere a udelenie súhlasu č.l. 23 p.v., až 24, splátkový kalendár č.l. 25, informácia o RPMN a priemernej RPMN a informácia v zmysle zákona č. 122/2013 Zb. z., č.l. 26 príkaz na úhradu, č.l. 26 pv. zoznam dokladov k pôžičkám, č.l. 27 kópia OP - žalovaná, č.l. 27 p.v. predžalobná upomienka z 26.05.2018, č.l. 28 kópia doručky zásielka prevzatá žalovanou dňa 07.06.2018, č.l. 28 p.v. oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 21.07.2018, č.l. 29-30 prehľad splátok a úhrad, č.l. 49 PR z 24.03.2021, č.l. 54-58 odpor voči platobnému rozkazu, č.l.59-62 doklady o platbách, č.l. 64-65 uznesenie, ktorým bol zrušený PR z 11.05.2021, č.l.66 uznesenie - výzva žalobcu na vyjadrenie sa k odporu, č.l. 71-76 vyjadrenie žalobcu a čiastočné späťvzatie č.1, č.l. 81výzva z 21.06.2021 na vyjadrenie sa žalovanej, č.l. 85-91 vyjadrenie žalovanej, č.l. 93 návrh na vstup do konania Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, č.l.97 vyjadrenie žalovanej - nesúhlas so vstupom do konania, č.l. 99 - 106 návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, č.l. 107 odvolanie plnej moci, č.l. 108 rámcová zmluva a postúpení pohľadávok č.l. 109 oznámenie o postúpení pohľadávky, č.l. 113 žiadosť o postúpenie a prevod, č.l. 116-118 dodatok č.4 k rámcovej zmluve o postúpení, č.l. 129 uznesenie, ktorým súd nepribral do konania osobitný subjekt, právoplatné 02.10.2021, č.l. 131 uznesenie, ktorým súd vyhovel návrhu na zmenu na strane žalobcu, právoplatné 02.10.2021, č.l. 138-140 vyjadrenie + späťvzatie žaloby č.2, č.l. 141- 169 prílohy (niektoré identické ako už boli predložené), č.l. 177-182 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, č.l. 183-190 rozsudok OS Nitra, č.l. 191- 200, listinné doklady opätovne, ktoré už boli aj predložené, č.l. 201-214 rozhodnutia súdov SR, č.l. 215 opäť oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, č.l. 216 opäť doručka žalovanej, č.l. 217 predžalobná upomienka z 26.05.2018, č.l. 218- 236, zmluva o spotrebiteľskom úvere a listinné doklady, ktoré už boli predložené č.l. 245, 246 vyjadrenie žalovanej, č.l. 251 -255 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, č.l. 256 prehľad splátok a úhrad, č.l. 259-269 listinné doklady, ktoré boli opakovane už predložené, č.l. 274 ospravedlnenie z neúčasti žalovanej, č.l. 276-280 ospravedlnenie neúčasti- žalobca, č.l. 285-289 ospravedlnenie neúčasti žalovaná + vyjadrenie, č.l. 289a/ - 298 doklady preukazujúce vykonané úhrady zo strany žalovanej, č.l. 310-314 ospravedlnenie neúčasti žalobca a PZ žalobcu, č.l. 319 ospravedlnenie neúčasti- žalovaná.

6. Z vykonaného dokazovania, vyjadrení, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Pôvodný žalobca bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodný veriteľ), ktorú skutočnosť preukázal pôvodný žalobca kópiou notárskej zápisnice N3283/2017, NZ54215/2017 zo dňa 11.12.2017 (v spise na č. I. 12 - 16). Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 10.08.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o pôžičke“). Na základe takto uzatvorenej zmluvy bolo žalovanej poskytnuté finančné plnenie v sume 5,000,00 Eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach po 85,17 Eur a to až do celkovej úhrady pôžičky v sume 10.220,40 Eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol určený na 20.08.2027, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 5.220,40 Eur, RPMN bola vo výške 17,90 %, ročná úroková sadzba 17,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 12,95 %. Pôvodný žalobca v žalobe ďalej uviedol, že z požičanej sumy žalovaná uhradila len 1.399,02 Eur. V dôsledku porušenia zmluvných podmienok preto pôvodný veriteľ vyzval žalovanú predžalobnou upomienkou z

26.05.2018 k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne bola žalovaná upozornená, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Pôvodný žalobca uviedol aj, že žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ využil oprávnenie a dňa 19.07.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 21.07.2018. Predžalobnú výzvu si žalovaná prevzala dňa 07.06.2018 (č. I. 28). Pôvodný žalobca si preto v žalobe uplatnil nárok na plnenie v sume 4.439,64 Eur, ku ktorej sume žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.07.2018 až do zaplatenia. Na preukázanie opodstatnenosti v žalobe uplatneného nároku, pôvodný žalobca predložil do konania zároveň aj prehľad splátok a úhrad, z ktorého je zrejmé, že žalovaná vykonala úhrady spolu v sume 1.399,02 Eur tak, ako to tvrdil pôvodný žalobca v žalobe (č. I. 29-30). Žalovaná istina potom pozostáva: z istiny + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady (5.757,12 Eur + 81,54 Eur - 1.399,02 Eur = 4.439,64 Eur). Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že zmluvnú pokutu v sume 557,01 Eur si v tomto konaní neuplatnil.

7. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že namieta pohľadávku čo do dôvodu a výšky, keďže žalobca s chce na nej obohatiť pretože si uplatňuje úžeru z neplatného právneho úkonu. Potvrdila uzatvorenie úverového právneho úkonu, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov, pričom sa jedná o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorá jej veriteľom bola predložená na podpis. Ďalej potvrdila uzatvorenie zmluvy dňa 10.08.2017 (žalovaná v podanom odpore uviedla aj nesprávny dátum uzatvorenia zmluvy 14.08.2013, avšak následne už úverovú zmluvu identifikovala správnym dátumom ako aj číslom zmluvy č. XXXXXXXX, teda s identifikačnými znakmi, aké sú na zmluve, ktorá bola predložená v kópii spolu so žalobou). Poukázala na absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/20110 Z. z., z ktorého dôvodu je potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bezpoplatkov, Poukázala tiež aj na to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Poukázala na to, že výška fixnej ročnej úrokovej sadzby a výška RPMN je rovnaká 32%, čo podľa žalovanej ale nie je možné (súd poukazuje na to, že v zmluve je fixná ročná úroková sadzba a RPMN vo výške 17,90 % a nie 32 %, ako uvádza žalovaná). Potvrdila to, že si požičala sumu 5.000,00 Eur a pokiaľ vrátila 1.511,02 Eur, nedoplatok na úvere je 3.488,98 Eur. Poukázala aj na ďalšie platby, ktoré vykonala od januára 2021 do apríla 2021 mesačne po 28,00 Eur, ktorá a nie sú zohľadnené v úhradách od žalobcu. Požiadala, aby zmluva bolo podrobená kontrole. Ďalej poukázala na rozhodnutia súdov SR, vrátane Ústavného súdu SR. Zároveň podala aj sťažnosť proti výroku o trovách konania, pretože nie je povinná nahradiť trovy konania tomu, kto koná nekalo, kto žiada bezdôvodné obohatenie a úžeru. Žiadala, aby súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu, odmietol žalobný návrh a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania (č. I. 54-58). O platbách, na ktoré poukazovala v odpore predložila aj listinné doklady (č. I. 59-62). Tak ako už bolo uvedené v odseku č. 2 tohto rozsudku, v dôsledku podaného odporu došlo k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu, t. j. vrátane výroku o trovách konania, voči ktorým podala žalovaná sťažnosť. Z uvedeného dôvodu súd preto osobitne už nerozhodoval o sťažnosti, pretože výrok o trovách konania bol podaným odporom zrušený.

8. Pôvodný žalobca vo svojom vyjadrení k odporu (v spise na č. I. 71 - 76) poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, boli splnené zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu s tým, že žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala ani pod nátlakom. Pôvodný žalobca mal za to, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná tiež riadne oboznámená. Ďalej uviedol, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi, pričom žalovaná zpočiatku aj vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. V tomto vyjadrení žalobca pristúpil k späťvzatiu žaloby č. 1 v sume 140,00 Eur, kde zohľadnil vykonané úhrady zo strany žalovanej 5x po 28,00 Eur. Žalobca tak žiadal zaviazat žalovanú plnením v sume 4.299,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.07.2018 do zaplatenia (č. I. 74).

9. Žalovaná podala dňa 23.07.2021 na súd ďalšie vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu (v spise na č. I. 85 - 91, kde opäť namieta pohľadávku čo do dôvodu a výšky, má za to, že žalobca postupoval bez odbornej starostlivosti, v rozpore s dobrými mravmi. Znovu namietala aj trovy konania. Poukázala na chýbajúce náležitosti zmluvy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Poukázala aj na rozhodnutia súdov SR, ktorých odôvodnenia čiastočne vo vyjadrení aj citovala. Zotrvávala na svojom návrhu na zrušenie platobného rozkazu (ktorý v čase druhého vyjadrenia žalovanej už bol právoplatne

zrušený), na odmietnutí žalobného návrhu ako nedôvodného, ako aj žiadala zaviazat' žalobcu na úhradu trov konania.

10. Následne bolo súdu doručené ďalšie podanie už nového žalobcu v ktorom vyjadrení (v spise na č. I. 138 - 140) došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby č. 2, kde žalobca poukazoval na úhrady vykonané v dňoch 22.06.2021, 22.07.2021, 23.08.2021, 28.09.2021 a 27.10.2021 po 28,00 Eur, čo predstavuje spolu 140,00 Eur a tiež zobrať žalobu späť v časti nároku na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 81,54 Eur. Žalobca si voči žalovanej po druhom čiastočnom späťvzatií žaloby uplatnil nárok na plnenie v sume 4.078,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.218,10 Eur od 27.07.2018 do 22.06.2021, zo sumy 4.190,10 Eur od 23.06.2021 do 22.07.2021, zo sumy 4.162,10 Eur od 23.07.2021 do 23.08.2021, zo sumy 4.134,10 Eur od 24.08.2021 do 28.09.2021, zo sumy 4.106,10 Eur od 29.09.2021 do 27.10.2021 a zo sumy 4.078,10 Eur od 28.10.2021 do zaplatenia. Na nároku na náhradu trov konania zotrval. Ďalej uviedol, že námietka bezúročnosti úveru pre nerozloženie splátky na jednotlivé položky je nedôvodná. Toto svoje tvrdenie podporil rozhodnutím Súdneho dvora v rozhodnutí C-42/2015 začatom na návrh Okresného súdu Dunajská Streda, ktorý rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozlišovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec smernice, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že Súdny dvor rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Poukázal aj na to, že z tohto rozhodnutia možno vyvodit' záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Právny predchodca žalobcu však neporušil žiadne povinnosti, preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako aj odplaty poskytnutého úveru. Ďalej sa nestotožnil s tvrdením žalovanej týkajúcej sa ročnej úrokovej sadzby, poukázal aj na to, že výška dojednanej odplaty neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Podporne poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach a predložil aj listinné doklady na č. I. 141 -169.

11. Na výzvu súdu, ktorou bol právny zástupca podľa § 138 CSP vyzvaný na späťvzatie žaloby pre nedostatok aktívnej legitímácie, právny zástupca v odpovedi doručenej súdu dňa 20.12.2021 uviedol, že žalovaná bola preukázateľne v omeškani viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 3/2018 a preto bola pôvodným veriteľom vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Túto výzvu si žalovaná prevzala dňa 07.06.2018, o čom žalobca predložil opätovne aj doručenkou (č. I. 216). Keďže zo strany žalovanej nedošlo k náprave platobnej disciplíny, pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.07.2018 s tým, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej zasielané obyčajnou zásielkou, takže žalobca doručenkou nedisponuje. Žalobca predložil do konania rozhodnutia súdov SR na podporu ním deklarovaného názoru, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru má deklaratórny charakter a že v prípade tohto konania bola pohľadávka žalobcu zosplatnená v súlade s právnou úpravou, na ktorú vo vyjadrení rovnako poukazoval. K späťvzatiu žaloby, žalobca nepristúpil (č. I. 177 -180, prílohy - aj také, ktoré boli do konania už predložené - č. I. 183 - 236).

12. Na ďalšiu výzvu súdu (č.l. 243) žalobca už nereagoval.

13. Dňa 20.01.2022 bolo zo strany žalovanej doručené ďalšie podanie, kde poukazuje na tú skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru sa vyžadujú dva úkony. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Takýto právny názor potvrdil aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí 10Co/84/2018. S odkazom na rozhodnutia súdov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukazovala na to, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú základným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Poukázala na to, že žalobca nepredložil súdu nijaký hodnoverný dôkaz o tom, že by pôvodný žalobca úver zosplatnil, a tiež nepredložil žiadny dôkaz o ukončení úverového vzťahu bankou so žalovanou, či už odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy pred postúpením pohľadávky. Žalobca v predmetnom konaní nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku. Žalovaná je toho názoru, že zmluva o postúpení pohľadávok je tak absolútne neplatná, keď žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na

postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa žalovanej, žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaný. Odkázala aj na právny názor, ktorý bol vyslovený rozhodnutím Krajským súdom v Trnave, sp. zn. 11Co/32/2018. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti preto navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (č.l. 245,246).

14. Spolu s termínom bol právny zástupca žalobcu urgovaný na odpoveď na predchádzajúcu výzvu, ku ktorej urgencii uviedol, že z listinného dokladu - prehľad splátok a úhrad vyplýva, že k zosplatneniu došlo práv e dňa 19.07.2018. Podľa právneho zástupcu žalobcu z oznámenia o zosplatnení iba vyplýva, že táto listina bola žalovanej vystavená dňa 21.07.2018 a odovzdaná na poštovú prepravu, avšak podľa žalobcu tento dátum nepredstavuje aj deň, ku ktorému došlo k zosplatneniu samotnej pohľadávky, ale deklaruje skutočnosť, ktorá už nastala. Ďalej uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca opätovne zotrval na tom, že táto listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom (č. l. 251 -255).

15. Nasledujúcim podaním doručeným súdu žalovanou dňa 25.02.2022 (č. l. 285 -289) žalovaná zopakovala niektoré svoje tvrdenia z predchádzajúcich vyjadrení, ako aj poukázala na rôzne rozhodnutia súdov SR, ktoré v podaní aj citovala. Ďalej sa nestotožnila s tvrdením žalobcu o výklade smernice a preto opätovne žiadala zrušiť platobný rozkaz (ktorý už bol právoplatne zrušený), odmietnuť žalobný návrh a zaviazať žalobcu na úhradu trov konania. Predložila doklady o vykonaných platbách aj zo dňa 23.11.2021, dňa 21.12.2021, dňa 24.01.2022 a dňa 20.02.2022, každá v sume 28,00 Eur, ktoré neboli predmetom predchádzajúcich späťvzatí žaloby (na úhrady zo dňa 19.05.2021, 21.06.2021, 21.07.2021, 22.08.2021, 27.09.2021 a dňa 26.0.2021 žalobca už reagoval predchádzajúcimi čiastočnými späťvzatiami žaloby). Doklady o platbách na č. l. 289a) - 298).

16. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 odsek 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania došlo opakovane k čiastočným späťvzatiám žaloby, a to potom, ako bola žalovanej už doručená žaloba, kde žalobca prihliadol jednak na vykonané úhrady v priebehu konania, ako aj zobral žalobu čiastočne späť čo do nároku na náklady na vymáhanie pohľadávky v sume 81,54 Eur. V prípade čiastočného späťvzatia žaloby č. 1 žalobca zobral žalobu späť čo do sumy 140,00 spolu aj s úrokom z omeškania z celej sumy, ktorý už z tejto sumy nežiadal priznať vôbec, a zotrval na nároku na úroku z omeškania len zo zostatku istiny, po odpočítaní vykonaných úhrad, čo vyplýva z navrhnutého petitu žaloby na č.l. 74, súd preto v tejto časti konanie zastavil čo do sumy 140,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počítaný od 27.07.2018 do zaplatenia a zároveň bolo konanie zastavené aj z dôvodu ďalších čiastočných úhrad tiež v sume 140,00 Eur ako aj v časti nároku na náklady na vymáhanie pohľadávky v sume 81,54 Eur, kde pri jednotlivých úhradách, čo sa týka úroku z omeškania, žalobca prihliadol na dátumy a sumu vykonanej úhrady. Súd preto v časti druhého čiastočného späťvzatia žaloby konanie zastavil čo do sumy 221,54 Eur aj s príslušenstvom tak, je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia, teda v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

20. Z obsahu spisu je zrejmé, že v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky. Z uvedeného dôvodu okresný súd v prvom rade riešil otázku aktívnej legitimácie žalobcu v tomto konaní.

21. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

29. Podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, finančnou inštitúciou sa na účely tohto zákona rozumie banka, obchodník s cennými papiermi, poisťovňa, zaisťovňa, centrálny depozitár cenných papierov, burza cenných papierov, správcovská spoločnosť, dôchodková správcovská spoločnosť, doplnková dôchodková spoločnosť, inštitúcia elektronických peňazí, platobná inštitúcia a subjekty so sídlom alebo s ústredím mimo územia Slovenskej republiky s obdobným predmetom činnosti vrátane ich pobočiek umiestnených na území Slovenskej republiky.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

31. Podľa § 2 písm. a/ - d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo

poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. V konaní nebol spor o tom, že daná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru. Zároveň je preukázané, že pohľadávka bola postupovaná pred termínom konečnej splatnosti zmluvy o pôžičke (postúpená dňa 18.08.2021), pričom termín konečnej splatnosti je stanovený až k 20.08.2027.

33. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tento zákon upravuje osobitne podmienky, za ktorých je možné previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu. Z ustanovení OZ je zrejmé, že OZ umožňuje veriteľovi uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ale len v prípade, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok alebo nedodrжал súdne rozhodnutie o povolení splátok. Ak pre nezaplatenie niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí toto svoje právo dlžníkovi, alebo ho neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, tak už toto svoje právo nemôže využiť a môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať celú pohľadávku ale veriteľovi vznikne opäť a to v prípade, ak dlžník znova poruší svoju povinnosť. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené, a preto ho môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

34. V danom prípade podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Z ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky.

35. V zmysle § 565 OZ súd v prvom rade skúmal, či si zmluvné strany dohodli možnosť zaplatenia celej pohľadávky, keďže v danom prípade táto možnosť nebola určená v rozhodnutí. Okresný súd má z predloženej zmluvy preukázané, že takáto možnosť priamo zo zmluvy nevyplýva, vyplýva z čl. 9 bod. 9.2. zmluvných podmienok (č. l. 23), na ktoré ustanovenie poukazoval aj sám žalobca v podaní na č. l. 179, ktorá príloha k zmluve je rovnako podpísaná žalovanou. Podľa uvedeného článku, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškanií jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na uvedené má súd zato, že podmienka dojednania tejto možnosti splnená bola keďže vyplýva z čl. 9, bodu 9.2. zmluvných podmienok.

36. Z predložených listinných dokladov má súd ďalej preukázané, že pôvodný veriteľ využil právo predčasne zosplatiť dlh žalovanej, pričom prihliadol aj na to, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Správne potom bola žalovaná najskôr vyzvaná predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2018 na úhradu nedoplatku na splátkach vyčísleného v sume 235,51 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne s tým, že žalovaná bola upozornená aj, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2018 do 05.07. 2018, pôvodný veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzvu si žalovaná prevzala dňa 07.06.2018, teda pred samotným zosplatnením bola zachovaná lehota na plnenie dlhšia ako 15 dní. Pokiaľ pôvodný veriteľ v predžalobnej upomienke jednoznačne určil, pre omeškanie ktorej splátky je oprávnený následne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zmluvy a za akých podmienok, súd konštatuje, že takýto právny úkon pôvodného veriteľa je potrebné považovať za určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 OZ).

37. Súd skúmal aj, či v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou 20.03.2018 trvajúcim dlhšie ako 3 mesiace a či pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť v lehote najneskôr do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí lehoty 3 mesiacov omeškania.

38. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že posledná úhrada pred zosplatením bola vykonaná dňa 25.06.2018 a žalovaná vykonala k tomuto dátumu spolu plnenie v sume 559,02 Eur (75,43 +85,17 +85,17+85,17+9,74+85,17+85,17+20 +28 Eur). Ku dňu 20.06.2018 (dátum splatnosti poslednej splátky pred zosplatením) a so začiatkom plnenia k 20.09.2017, mala ale žalovaná spolu zaplatiť sumu 851,70 Eur (85,17 Eur x 10 - splátky za mesiace 9/2017 - 6/2018). Vykonanými úhradami teda zaplatila 6 celých splátok po 85,17 Eur (splátky za mesiac 9/2017, 10/2017, 11/2017, 12/2017, 1/2018 a 2/2018) a siedmu splátku splatnú v mesiaci 3/2018 uhradila len čiastočne v sume 48,00 Eur. Ďalšia platba bola vykonaná až dňa 27.07.2018 v sume 28,00 Eur, teda po zoplatnení. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná bola ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru preukázateľne v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 3/2018 trvajúcim viac ako 90 dní. Žalobca na výzvu súdu potvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru malo dôjsť práve pre splatnosť splátky splatnej v mesiaci 3/2018. Táto skutočnosť vyplýva nielen z dodatočného vyjadrenia žalobcu, ale aj z predžalobnej upomienky, kde poukazuje pôvodný veriteľ práve na nedoplatok splátky splatnej v mesiaci 3/2018 s tým, že ak táto splátka nebude uhradená do 05.07.2018 je spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Pokiaľ bola siedma splátka splatná dňa 20.03.2017 a omeškanie malo trvať viac ako 90 dní, to predstavovalo minimálne do 18.06.2018, čo preukázané bolo, keďže ďalšia platba bola vykonaná až 27.07.2018, teda po dátume uvedenom v predžalobnej upomienke a pred samotným zosplatením, pôvodný veriteľ potom mohol vykonať zosplatenie zmluvy o pôžičke vo vzťahu k splátke č. 7, ktorá bola splatná dňa 20.03.2018 s tým ale, že tak mohol urobiť len do splatnosti najbližšej splátky splatnej po uplynutí troch mesiacov omeškania, t. j. do 20.07.2018.

39. Z ďalšieho listinného dokladu - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý je datovaný k 21.07.2018 má súd za preukázané, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť až k tomuto dátumu, t. j. ku dňu 21.07.2018, čo jednoznačne vyplýva z textu tohto oznámenia, kde je uvedené: „...nakoľko ste dlžné splátky stanovené v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradili, Váš dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 5.198,78 Eur, pričom istina úveru v sume 5.198,10 Eur sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.“ Pokiaľ pôvodný veriteľ listinou označenou ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanou dňa 21.07.2018 výslovne uviedol, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu 5.198,78 Eur, súd má za to, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu práve dňa 21.07.2018, teda po splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej po uplynutí lehoty 1 mesiaca po omeškaní trvajúcim viac ako 90 dní od splatnosti splátky č. 7 splatnej 20.03.2018, čo bolo do 20.07.2018. Pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru až nasledujúceho dňa po splatnosti najbližšej splátky splatnej dňa 20.07.2018, čo však bolo v rozpore v rozpore s ustanovením § 565 OZ, z ktorého dôvodu potom ani nemohlo dôjsť k predčasnému zosplateniu predmetnej zmluvy.

40. Okresný súd sa v danom prípade nestotožnil s tvrdením žalobcu, že k zosplateniu pôvodný veriteľ pristúpil už dňa 19.07.2018, pretože uvedené vôbec nevyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý je jednostranným právnym úkonom a je práve na veriteľovi určiť dátum, ku ktorému tento jednostranný právny úkon uskutoční s tým, že ku danému konkrétnemu dňu, kedy k zosplateniu dôjde, predstavuje zostatok dlhu dlžníka vždy inú dlžnú sumu. Záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy došlo až ku dňu 21.07.2018 a nie tak, ako to tvrdí žalobca, že sa tak malo stať k 19.07.2018, svedčí jednak jednoznačné určenie dátumu, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru uvedenému v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru - vid' citáciu vyššie, ale aj samotná suma dlžnej čiastky uvedená v predmetnom oznámení, ktorá bola vyčíslená v zostatku 5.198,78 Eur. Súd je toho názoru, že ak pôvodný veriteľ mal pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy k 19.07.2018, nič mu nebránilo v oznámení špecifikovať práve deň 19.07.2018, s tým však, že k uvedenému dňu predstavoval dlh žalovanej sumu 5.198,10 Eur, čo jednoznačne vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad - zostatok vyplývajúci z počítačovej zostavy k 19.07.2018 - 5.198,10 Eur. Pokiaľ pôvodný veriteľ v oznámení uvádza dlžnú sumu 5.198,78 Eur, teda viac o 0,68 Eur, je jednoznačné, že mimoriadna splatnosť nebola vyhlásená k 19.07.2018, ale bola vyhlásená až k 21.07.2018, teda pôvodný veriteľ rátať ešte ďalšie 2 dni omeškania žalovanej o ktoré

sa navýšila aj dlžná suma. Ako bolo už konštatované vyššie, zostatok dlžnej sumy je rozličný v závislosti od dátumu, ku ktorému sa vyhlási mimoriadna splatnosť úveru. Súd ešte konštatuje, že tento zostatok ku dňu 21.07.2018 nebol ovplyvnený prípadne úhradami žalovanej, keďže tieto aj ku dňu 21.07.2018 boli v rovnakej sume 559,02 Eur, ako boli ku dňu 19.07.2018. Okrem iného, pokiaľ by boli aj vykonané nejaké úhrady, došlo by k zníženiu dlhu a nie naopak, ešte k jeho zvýšeniu. Okresný súd zároveň uvádza aj, že žalobca žiadnym dokladom, okrem jeho tvrdenia, nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.07.2018, pričom za takýto doklad podľa názoru súdu nie je možné považovať ani prehľad splátok a úhrad, ktorý je len počítačovou zostavou pôvodného veriteľa a nie jeho jednostranným právnym úkonom, a ktorý zároveň nebol ani zo strany pôvodného veriteľa doručovaný žalovanej. Podľa názoru súdu, skutočnosť, že počítačová zostava je ukončená k 19.07.2018 - čo sa týka zosplatenia, v žiadnom prípade nemôže preukazovať, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.07.2018, pretože počítačová zostava nemôže nahrádzať jednostranný právny úkon pôvodného veriteľa a je preukázaním len tej skutočnosti, že v danej počítačovej zostave bol nasimulovaný stav zostatku, pre prípad, ak by k zosplateniu došlo práve k 19.07.2018, k čomu ale reálne nedošlo, pretože pôvodný veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu zmluvy až ku dňu 21.07.2018. Počítačová zostava okrem iného umožňuje simuláciu zostatku úveru k akémukoľvek dátumu. Je síce pravda, že takýto listinný doklad bol žalovanej doručovaný spolu so žalobou, na čo poukazoval aj žalobca, s tým ale, že spolu s týmto dokladom súd doručoval aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. V danom prípade boli potom predložené do konania dve listiny, ktoré majú deklarovať ten istý jednostranný právny úkon, ale s dvoma rôznymi dátumami, pričom podľa názoru súdu počítačovú zostavu nie je možné ani pokladať za listinu, ktorá by vôbec spĺňala náležitosti jednostranného právneho úkonu, keďže nie je z nej zrejmé kto ho robil, kedy bol urobený, a čo má deklarovať takáto zostava. Spotrebiteľ by nemal ani možnosť vedieť, k čomu uvedená listina smeruje, či má plniť a ak áno, v akej sume, komu a akým spôsobom. Tu súd poukazuje na to, že v obdobných prípadoch súd už vyslovil rovnaký právny názor (napr. 15Csp/68/2019, konanie už právoplatné, obdobný skutkový stav a rovnaký žalobca). Súd je jednoznačne presvedčený, že žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť úveru dňa 21.07.2018, teda v rozpore s citovanou úpravou. S prihliadnutím na uvedené, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k predčasnému zosplateniu zmluvy o pôžičke a to ani napriek tomu, že so žalobou bola žalovanej doručená aj počítačová zostava označená ako prehľad splátok a úhrad. Zo žiadneho iného dokladu nevyplýva, že by mimoriadna splatnosť mala byť vyhlásená práve ku dňu 19.07.2018, teda tak, aby boli splnené zákonné podmienky. Tu súd ešte poukazuje na to, že dôvod prečo prijal súd záver, že k predčasnému zosplateniu úveru nedošlo nie je tá skutočnosť, že by súd spochybňoval deklaratórny charakter oznámenia, ktorého perfektnosť nastane po jeho doručení, čo sa aj stalo až v priebehu konania, keďže oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo doručované obyčajnou zásilkou, ale to, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v rozpore s citovanou zákonnou úpravou.

41. Ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vylučuje možnosť prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a túto pripúšťa len za kumulatívneho splnenia výnimky uvedenej v tomto odseku v písm. a/ a b/. Pokiaľ je preukázané, že v tomto prípade nedošlo k postúpeniu splatnej pohľadávky, s tým, že jej splatnosť ani nenastala skôr, nebola naplnená výnimka uvedená v § 17 ods. 1 písm. b/, ktorej splnenie sa vyžaduje kumulatívne aj s výnimkou uvedenou v písmene a/, z ktorého dôvodu potom platí, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemohol previesť na tretiu osobu. Okresný súd zároveň dodáva, že v danom prípade nie je možné uplatniť ani výnimku z uvedeného ustanovenia vyplývajúcu z § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže subjekt, na ktorý mala byť pohľadávka postúpená nie je finančnou inštitúciou podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch.

42. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo pôvodného žalobcu postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu by bolo možné pristúpiť len za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zosplatenia v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ.

43. Ak teda v danom prípade nedošlo k zosplateniu pohľadávky, takáto pohľadávka nemohla byť ani predmetom postúpenia.

44. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nebola splnená výnimka umožňujúca vôbec postúpenie pohľadávky, z ktorého dôvodu súd prijal záver, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaným

subjektom, pretože nie je nositeľom tých práv, od ktorých odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, keďže nielen že neboli, ale ani nemohli byť na neho postúpené. Z uvedeného dôvodu súd preto žalobu vo zvyšnej časti zodpovedajúcej zostatku žalovanej istiny s príslušenstvom, po čiastočných späťvzatiach žaloby, v dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol. Súd zároveň zamietol žalobu v časti nároku na sumu 112,00 Eur s príslušenstvom aj z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná vykonala aj ďalšie úhrady a to v mesiaci 11/2021 - 2/2022 po 28,00 Eur, na čo však žalobca už nereagoval ďalším späťvzatím žaloby a to aj napriek tomu, že súd mu doručil listinné doklady preukazujúce úhrady aj v uvedených mesiacoch.

45. Následne súd nepristupoval k preskúvaniu zmluvných podmienok ako aj k preskúmaniu dôvodnosti uplatneného nároku v jednotlivých položkách, prípadne k ex offo posúdeniu premlčania, pretože takéto dokazovanie sa stalo už nadbytočným a to predovšetkým s prihliadnutím na zamietnutie žaloby.

46. Súd ešte poznamenáva, že samotná skutočnosť, že súd pripustí zmenu žalobcu, automaticky neznamená, že žalobca je v konaní aj aktívne legitimovanou osobou. Aj keď zvyčajne následkom zmluvy o postúpení pohľadávok dochádza k prevodu práv a povinností, avšak či v skutočnosti k takémuto prevodu aj došlo, to je možné zistiť až po preskúmaní hmotnoprávnych podmienok upravujúcich cesiu, na skúmanie ktorých nie je dôvod už pri rozhodovaní o návrhu na zmenu žalobcu, pretože o návrhu na zmenu žalobcu súd rozhoduje výlučne podľa zákonných podmienok vyplývajúcich z CSP, ktoré v tomto konaní pri návrhu na zmenu žalobcu splnené boli a z ktorého dôvodu súd preto aj vyhovel návrhu žalobcu a zmenu na jeho strane pripustil.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

49.1. V konaní je preukázané, že z pôvodne uplatneného nároku došlo k čiastočnému zastaveniu konania spolu v sume 361,54 Eur s prísl. a to v sume 280,00 Eur z dôvodu na strane žalovanej, ktorá vykonala plnenie v priebehu konania a teda k zastaveniu konania došlo pre správanie sa žalovanej. Žalovaná teda zavinila zastavenie konania v rozsahu 6,31 %. Pôvodne uplatnený nárok bol v sume 4.439,64 Eur ($4.439,64 \text{ Eur} / 100 = 44,3964$; potom suma $280,00 \text{ Eur} / 44,3964 =$ práve 6,31 %). V tomto rozsahu vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi titulom zavinenia.

49.2. K zastaveniu konania došlo aj pre správanie sa žalobcu, ktorý zobral žalobu späť čo do sumy 81,54 Eur, bez uvedenia dôvodu, teda v tomto rozsahu zavinil zastavenie konania žalobca. Pri percentuálnom vyjadrení uvedená suma predstavuje 1,84 % z pôvodne uplatneného nároku ($81,54 \text{ Eur} / 44,3964 = 1,84 \%$).

49.3. Po čiastočných späťvzatiach žaloby bol predmet konania v sume 4.078,10 Eur s prísl., čo predstavuje 91,86 % z pôvodne uplatneného nároku, v ktorom rozsahu bola žaloba zamietnutá tak pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a čiastočne aj pre preukázané plnenie v žiadanom rozsahu. Úspech žalovanej potom predstavuje 91,86 % ($4.078,10 \text{ Eur} / 44,3964 = 91,85 \%$).

49.4. Žalovaná zavinila zastavenie konania v rozsahu 6,31 %, žalobca v rozsahu 1,84 % a žalovaná mala úspech v rozsahu 91,86 %. K úspechu žalovanej je potrebné pripočítať percentuálne vyjadrenie zastavenia konania, ktoré zapríčinil žalobca, čo spolu predstavuje 93,70 %. Od uvedeného súd odpočítal nárok žalobcu na náhradu trov konania vzniknutých zaviniením žalovanej, čo predstavuje 87,39% ($93,70 \%$ - 6,31 %). V rozsahu 87,39 % potom žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania a to tak titulom jej úspechu, ako aj titulom zastavenia konania spôsobeného žalobcom (po odpočítaní percentuálneho vyjadrenia zastavenia konania spôsobeného žalovanou). Žalovaná si v konaní síce uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak v konaní jej žiadne trovy nevznikli, z ktorého dôvodu súd preto žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).